

DE ONTVANGER VAN BELASTINGEN WOONT IN EEN HOVENIERSHUIS

door J.G. DE BROUWERE

De ontvanger van belastingen is een voornaam ambtenaar. Wanneer hij ergens aangesteld wordt, moet hij daar ook gaan wonen, en wel in een deftig huis. Dat is nu zo, dat was ook zo tijdens het "ancien régime".

Toen begin maart 1743 "de heer Jacques Joseph Bossart ontvanger van haere Maj^{ts} inkomende ende vuytgaende reghten binnen dese stadt" benoemd werd, zocht hij een fatsoenlijke woning te Oostende. En hij vond er geen : de stad was vol bewoond, en midden in de vestingen, niet voor uitbreiding vatbaar. Toch kwam er een oplossing. Wié die oplossing vond is niet duidelijk : wellicht waren het de vrij billanderlieden, - ze deden alleszins héél plechtig.

Het ambacht bezat een gildhuis met een pleintje ervoor, een tuin met een hoveniershuis aan de achterkant. Om een of andere reden stond het hoveniershuis leeg, en het werd als woonst aan J.J. BOSSART aangeboden.

BOSSART was allicht gelukkig, dat hij tenslotte toch een thuis in Oostende had, en op 27 maart 1743 werd de pachtovereenkomst ondertekend, en wel vóór notaris Philip RYCX. Namens het ambacht der vrij billanderlieden (of vrije schippers) traden veel mensen op : Adriaen ASSEMAN, "deken van den ambacht", Joannes DIRICX samen met Joannes DE SORGHEN en Joannes VAN DE STEENE als zorgers, tenslotte Jacobus ASSEMAN en Jacobus POODTS, beiden "oud dekens vanden selven ambachte". Er waren ook twee getuigen : de notaris-klerken Joannes DE KNUYT en Philip RYCX de jonge.

Het kontrakt omvat een pachtovereenkomst, die modern aandoet : het is een pacht op drie-zes-negen jaar. Maar telkens drie maand vóór afloop van een termijn, moet J.J. BOSSART laten weten, of hij nog blijven zal, voor een nieuwe termijn van drie jaar. De pachtprijs werd vastgesteld op 28 gulden per jaar, ingaande op 1 april 1743. Mocht de Overheid echter J.J. BOSSART midden in een jaar verplaatsen, dan zal de pachter slechts "moeten betaelen alleenlyck naer rato vanden versgenen tydt".

Natuurlijk moet BOSSART de "plantagien" betalen, die op de tuin staan, en dit na schatting; wat het ambacht ook zal doen, wanneer BOSSART het hoveniershuis verlaat. Wat insluit, dat hij het tuintje niet braak mag lagen liggen.

Maar in de tuin, - noch in het hoveniershuis, - is er een waterput. Daarom zal "den Comparant paghter mogen water haelen vuyt den steenput op de platse van het schippershuys". Maar om die steenput te bereiken, moet BOSSART dwars door het schippers- of gildhuis lopen. Daarom zal hij maar mogen water putten "als den ambacht niet en sal vergadert syn", zodat de heerschappen niet in hun samenkomst gestoord worden.

Iedereen ging akkoord met de voorgestelde overeenkomst, en allen tekenden, de een wat zwieriger dan de ander.

Dat staat alles nauwkeurig beschreven in de minuten van notaris publicus Philippus RYCX. Zie Brugge, Rijksarchief. Notariaat. Fonds VAN CAILLIE. Depot 1941, register nr. 34, akte nr. 31.